

## תת"ע 358/12/11 - סואיסה טלי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 358-12-11 מדינת ישראל נ' מוסרי  
תיק חיזוני: 30200860077

בפני כבוד השופט דורית בונדה  
המבקשת סואיסה טלי  
נגד מדינת ישראל  
המשיבה **החלטה**

1. לפניה בקשה לביטול פסק-דין אשר ניתן כנגד המבקשת ביום 10.01.12, בהעדר התיצבות לדין הקרה אשר נקבע בעניינה.
2. המבקשת הורשעה בהעדרה בעיריות אשר ייחסו לה בכתב האישום ולפיו נהגה ביום 29.09.11 בשעה 23:40 רכב באילת, כאשר רישון הנהיגה שלה פקע ביום 14.04.2009 ומבל' שהיתה לה פוליסט ביטוח בת תוקף.
3. בגין הדין הושת על המבקשת כניסה בסך של 1,000 ₪, פסילה מלקלבל ומלהחזיק רישון נהגה למשך 4 חודשים ו-4 חודשים פסילה על תנאי למשך 3 שנים.
4. לטענת המבקשת, לא קיבלתה את הזמנה לדין או הודעה על מתן פסק-דין וכלל לא ידעה שנגזר עלייה עונש פסילה. עוד טענה המבקשת, כי היא זקופה לרישון הנהיגה לצורך פרנסתה.
5. לתיק הוגשה תגובת המשיבה והተנדזהה המפורשת לבקשתה.
6. בהתאם לרע"פ 9142/01 **סוראי איטליה ואח' נ' מדינת ישראל** (2.10.13) החלטתי לדון בבקשתה שלא בנסיבות הצדדים, לאחר שהצדדים שניהם העלו טענותיהם כאמור על הכתב.
7. בהתאם לסעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, ניתן להורות על ביטול פסק-דין אשר ניתן בהעדר, אם קיימת סיבה מוצדקת לאירוע התיצבות הנאשם לדין או אם אי ביטול פסק דין יגרום עיוות דין לנאים.
8. ביחס לטענה בדבר אי המצאת הזמנה לדין, הרי שבבחינת אישור המסירה הקיים בתיק מלמד, כי המבקשת קיבלה את הזימון לדין לידיה במעמד רישום הדו"ח והוא אף חתמה על קבלת הזימון.

יתרה מכך, ביום 2.1.12, ימים ספורים טרם הדיון, הגישה המבקשת בקשה לתיק ובها צינה במפורש כי היא מודעת למועד הדיון וביום 4.1.12 ניתנה החלטה ע"י כב' השופט עדן ובها נקבע, כי הדיון יתקיים במועדו ועל עמוד 1

המבקשת להתייצב לדין.

מכאן עולה, כי טענת המבקשת כי לא ידעה על מועד הדיון וכי לא זומנה כדין- אין בה דבר וחצי דבר. המבקשת זומנה לדין כדין וiomaha בבית המשפט ניתן לה.

9. כתע, נותר לבחון, האם באי ביטול פסק-הדין חרף זימונה כדין, יגרם לבקשת עיות דין, אלא שבבקשת המבקשת ובתcheinור התומך בה אין כל ذכר לטענה בדבר עיות דין אשר יגרם אם לא יבוטל פסק-הדין ואף לא הועלהה על ידי המבקשת כל טענת הגנה.

כל שטוענת המבקשת הוא, כי היא זוקקה לרישון הנהוגה לצורך פרנסתה. בכך וודאי שאין כדי ללמידה על קיומו של עיות דין.

10. אף אם יצא מנקודת הנחה כי ישן בידי המבקשת טענות הגנה טובות או ראיות טובות לכך כי לא עברה את העבירות המיוחסות לה, הרי שההלך היא כי היה על המבקשת להתייצב לדין ולטעון טענותיה ומשלא עשתה כן, ניתן היה לראותה כמו שהודה בעובדות ולק"ם המשפט בהיעדרו, וראו בענין זה דברי כב' השופט אדמונד לוי ז"ל (בדיםום) בرع"פ 5569/07 **אברך בן טובים נ' מדינת ישראל** (9.7.07), שם:

"אם היו בידי המבקש ראיות לכך שלא חטא בחלק מהଉירות שיויחסו לו, הייתה מוטלת עליו החובה להתייצב בבית המשפט ולטעון את טענותיו, ומטעמים השמורים עמו בחר שלא לעשות זאת. העולה מכך הוא כי מכוח הוראותו של סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מותר היה לראות בו כמו שהודה בעובדות, ועל כן לא נפל פגמ קלשחו בהרשעתו...".

11. בהינתן נתונים אלה, המctrפים לפרקי הזמן הרבים אשר חלף ממועד מתן פסק-הדין ועד היום, למעטה מ- 7 שנים, ובשים לב לעונש שנגזר על המבקשת המצוי בתחום העונש ההולם, הרי שלא מצאתי כי התקיימו התנאים לקבלת הבקשה ואני מורה על דחייתה.

12. פסק-הדין אשר ניתן בהעדר המבקשת ביום 10.01.12 יותר על כנו.

#### **המצוירות תשליך החלטתי לצדדים.**

ניתנה היום, י"א איר תשע"ט, 16 Mai 2019, בהעדר הצדדים.